

ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Μηνιαία έκδοση του Συλλόγου Φοιτητών Χαλκιδικής.

ΣΤΥΝΤΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Γρ. εφημερίδας Π. Νικολάου 10 — Τηλέφ. 226.170

ΙΟΥΝΗΣ 1976 Φύλλο 50, 60

*****

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ - ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

Του Θ. ΥΦΑΝΤΙΑΔΗ

Είναι γνωστό λίγο - πολύ σ' όλους τους Έλληνες το πρόβλημα της Δημόσιας Υγείας της χώρας μας. Μια κατάσταση που διαιωνίζεται όχι μόνο γιατί συμφέρει σε λίγους, αλλά και γιατί πολλοί την αγνοούν. Στο δικό μας τόπο, στη Χαλκιδική το πρόβλημα της Δημόσιας Υγείας είναι ακόμη πιο «άξιοθρήνητο».

Πριν ασχοληθούμε μ' αυτό καθ' αυτό το πρόβλημα του τόπου μας, ας ρίξουμε μια ματιά σ' όλη την Πατρίδα μας. Η νοσοκομειακή περίθαλψη στη χώρα μας παρέχεται σε 720 νοσοκομεία και ιδιωτικές κλινικές που διαθέτουν 56.118 κλίνες. Από αυτές οι 31.161 κλίνες, είναι καθαρά ιδιωτικών κλινικών με τιμές απρόσιτες στον εργαζόμενο λαό.

Από τις 56.118 αυτές κλίνες, οι 28.500, δηλαδή περίπου οίμισες, βρίσκονται στην πρωτεύουσα, και από το υπόλοιπο μισό, το ένα τέταρτο στη Θεσσαλονίκη.

Η ίδια λοιπόν, ή σκληρή γλώσσα των αριθμών, δείχνει την άνιση κατανομή έστω και αυτών των λίγων για τις ανάγκες του πληθυσμού κλινών, και παραπέρα την εγκατάληψη της επαρχίας.

Το Σάββατο, 29 του Μάη έγινε στον Πολύγυρο, με πρωτοβουλία του Δημάρχου, σύσκεψη, παρουσία βουλευτών, Κοινοταρχών, του Προέδρου του Ιατρικού συλλόγου Χαλκιδικής και κατοίκων του Πολυγύρου, στην οποία εξετάστηκε το θέμα του Νοσοκομείου Πολυγύρου.

Τους παρευρισκόμενους χαιρέτησε ο δήμαρχος Πολυγύρου κ. Ευαγγελινός, ο οποίος ζήτησε την συμπαράσταση όλων για να μπορέσει η Χαλκιδική να αποκτήσει επιτέλους κι αυτή ένα νοσοκομείο. Στη συνέχεια μίλησε ο βουλευτής της Ν.Δ. και του νομού κ. Τσιουπλάκης. Αρχίζοντας ο κ. Τσιουπλάκης είπε πως το Νοσοκομείο «ήτο ένα όνειρο, είναι και σήμερα όνειρο, αλλά ελπίζει πως θα γίνει πραγματικότητα».

Συμφωνάμε με τον βουλευτή στο πρώτο τουλάχιστον

μέρος του σκεπτικού του. Θέλουμε όμως να τον ρωτήσουμε πάνω σ' αυτό: Γιατί το Νοσοκομείο Πολυγύρου ήταν, είναι και μπορεί να μείνει όνειρο;

Είπε ο κ. Τσιουπλάκης ότι το θέμα «τορπιλίστηκε» από «άνευθυνοί υπεύθυνους παράγοντες, τη στιγμή που δύο φορές ήταν έτοιμο να γίνει το Νοσοκομείο». Ποιοί είναι αυτοί οι «ά- (Συνέχεια στη σελ. 9)

ΒΑΣΕΙΣ

«Και σήμερα, που απευθύνομαι εις τον λαό της Κρήτης, θεωρώ έθνικόν μου καθήκον να το βεβαιώσω ότι, εις την Κρήτην, δεν υπάρχουν κατεσπαρμένα πολλά στρατιωτικά βάσεις, αλλά ότι η Κρήτη ολόκληρος, απ' άκρον εις άκρον είναι μία σύγχρονος ξένη στρατιωτική βάση».

Δεν τὰ είπε αυτά ο οποίος άνεύθυνος. Τὰ είπε σε όμιλία του ο άντιστράτηγος κ. Άνδρέας Σιαπκαράς, Έπίτιμος Γενικός Έπιθεωρητής Στρατού, μιλώντας σε συγκέντρωση λαού στο Ήράκλειο, στις 7 του Άπριλη. Κι' επειδή ξέρει γι' αυτά όσο κανείς άλλος, δεν τόλμησε κανείς να τον διαψεύσει, ούτε ο λαλήστατος ύπουργός Άμύνης, όταν ήρθε το θέμα στη Βουλή.

Τό ξέρουν όμως όλοι οι Έλληνες. Τόδειξαν στην Κέρκυ-

**ΑΠΟ
ΜΗΝΑ
ΣΕ
ΜΗΝΑ**

ρα, στην Έλευσίνα, στη Ρόδο, κι' όπου άλλου χρειασθή αύριο. Τό φωνάζει ο λαός κάθε μέρα: —Νά πάρουν τὰ επικίνδυνα φονικά μαγαζία τους οι Άμερικάνοι και να πάνε σπíti τους!

ΙΔΟΥ Η ΡΟΔΟΣ . . .

«Τὰ άμερικανικά πολεμικά θά επισκέπτονται τους έλληνικούς λιμένας». Έτσι αποφάσισε ο ύπουργός άμύνης κ. Άβέρωφ. Και ενώ τό ζήτημα μόνο σαν άπαράδεκτη άθθαιρεσία μπορεί να χαρακτηριστεί, σπεύδει ο ύπουργός Έθνικης Άμύνης να (Συνέχεια στη σελ. 2)

(Συνέχεια από τη σελ. 1) μās βεβαιώσει πώς αν γίνει δημοψήφισμα γι' αυτό, η κυβέρνηση θα πάρει όχι μόνο το 54% αλλά το 64% των ψήφων του λαού!

Πάνω σ' αυτό άλλη απάντηση δεν χωρά, παρά μόνο μία: «Ίδου ή . . . Ρόδος, ιδού και το πήδημα».

ΑΠΟΛΗΜΕΝΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ

Με την πλήρη συμπαράσταση όλων των εργαζομένων, άρχισε την Παρασκευή 11.6.76, στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου 'Αθηνών, η απεργία πείνας 8 μελών της 'Επιτροπής 'Απολυμένων 'Απεργών και Συνδικαλιστών.

Μετά την ψήφιση του Ν. 330)76, του αντιεργατικού αυτού νομοσχεδίου που τόσος θόρυβος έγινε και που όμως η κυβερνητική πλειοψηφία τό ξεβαλε «έν ισχύει», άρχισαν οι απόλυσεις συνδικαλιστών απ' τα περισσότερα εργοστάσια που γίναν κατά καιρούς απεργίες.

Τα αιτήματα των 8 συνδικαλιστών είναι:

—'Ο τεματισμός των παρανόμων απολύσεων, η κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών και του δικαιώματος της απεργίας.

—Κατάργηση του Ν. 330)76.

—'Επιστροφή των απολυμένων στις εργασίες τους.

'Ανάμεσα στα ψηφίσματα συμπαράστασης που έλαβαν, συγκαταλέγεται και χαιρετισμός της 'Εθνικής Φοιτητικής 'Ενωσης 'Ελλάδας (ΕΦΕΕ).

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΕΣ

Πογκρόμ απολύσεων εξαπέλυσε η εταιρεία «'Ελληνική Τεχνική» που κατασκευάζει το ξενοδοχειακό συγκρότημα του Καρρά, στο Ν. Μαριμαρά, σέ βάρος των οικοδόμων.

Στις 7 'Ιούνη, απόλυσε 40 δραστήριους συνδικαλιστές εργάτες, στις 11 άλλους 20 και στις 22 άλλους 535, με αποτέλεσμα ο αριθμός των απολυθέντων να φτάσει τους 95.

Όπως καταγγέλλουν οι εργα

ζόμενοι, η εταιρεία εξαπόλυσε αυτό το κύμα των απολύσεων, με στόχο τη διάλυση του σωματείου τους και την κατάπνιξη των συνδικαλιστικών ελευθεριών. (Οι απόλυσεις έγιναν μετά την ψήφιση από την κυβέρνηση του αντιεργατικού νόμου 330).

'Επισημαίνουμε ιδιαίτερα το γεγονός ότι η εταιρεία απόλυσε σχεδόν ολόκληρη τη διοίκηση του σωματείου.

Παράλληλα έχει υποβάλλει βιομηχανία μηνύσεων σέ βάρος συνδικαλιστικών στελεχών, με στόχο την τρομοκράτηση των υπολοίπων εργαζομένων.

Στις 17 'Ιούνη, άθωώθηκαν από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πολυγύρου, όλα τα μέλη της Διοίκησης του σωματείου και 7 συνδικαλιστές, που είχαν μνησθεί από την εταιρεία ότι εμπόδιζαν απεργοσπάστες να δουλέψουν στή διάρκεια του απεργιακού αγώνα, στο εργοτάξιο της εταιρείας και διατάραζαν την οδική κυκλοφορία.

Με ανακοίνωσή της η 'Αναγεωτική Κίνηση Δημοκρατικών δικηγόρων Θεσσαλονίκης, συμπαραστέκεται στους απολυμένους συνδικαλιστές και ζητάει την επαναπροσλήψή τους.

Τό Δ. Σ. του Συλλόγου Φοιτητών Χαλκιδικής, επίσης διαμαρτύρεται για την ενέργεια που έχει σάν σκοπό τό κτίσημα του συνδικαλισμού και τόν εκφοβισμό των εργατών και καλεί τους εργάτες να αποκρούσουν ενωμένοι κάθε ενέργεια που στρέφεται εναντίά τους και που δεν είναι ζήτημα μόνο των απολυθέντων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ — Ο ΡΙΤΣΟΣ — ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΧΙΚΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ

Κι' άλλη φορά γράψαμε απ' αυτή τη στήλη για την προσπάθεια του κλεισίματος των σχολείων στή ποίηση του Ρίτσου, του 'Ελίτη κι' άλλων νεοελλήνων ποιητών.

Αυτή τη φορά τό θέμα έφθασε στή Βουλή. Αιτία: 'Η δίωξη καθηγήτριας του Βαρβακείου για την ανάλυση ποιήματος του Γιάννη Ρίτσου.

Και ο ύφυπουργός Παιδείας

η έφημερίδα μας και 'ΣΕΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

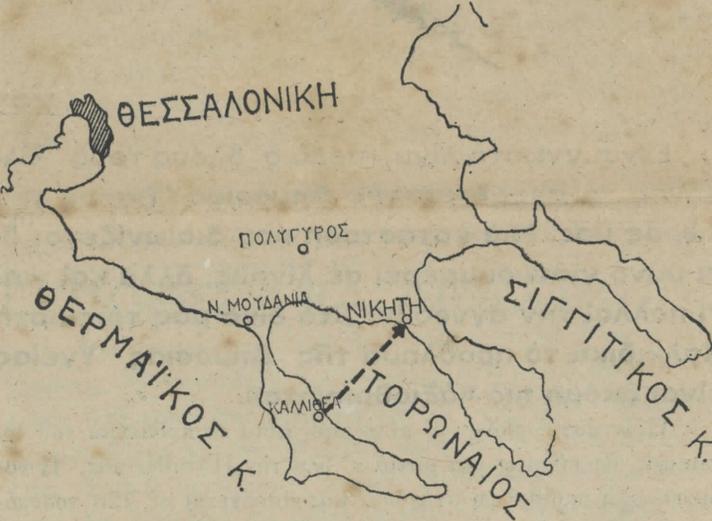
Basilis Sevdolis
Δ. Γερμανία
'Αμβούργο 8.5.76
'Αγαπητοί φίλοι,
Πήρα για δεύτερη φορά την έφημερίδα σας «ΝΕΟΙ ΚΑΙ-

ΡΟΙ» και σās εύχαριστώ πολύ Με τη σειρά μου σās στέλνω σάν συνδρομή 50 (πενήντα) μάρκα Δ. Γερμανίας με την παράκληση να συνεχίσετε να μου την στέλνετε.
Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς
Β. Σεβδαλής

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ 6ου ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΥ ΔΙΑΠΛΟΥ ΤΟΥ ΤΟΡΩΝΑΙΟΥ ΚΟΛΠΟΥ

'Η 'Εκπολιτιστική 'Εταιρεία Νέων Νικήτης «Ο ΣΙΘΩΝ» σέ συνεργασία με τόν 'Αθλητικό Σύλλογο και την Κοινότητα Νικήτης, προκηρύσσει τόν 6ον Κολυμβητικό Διάπλου του Το

σκάφη που θα διαθέτουν ασύρματη επικοινωνία.
Μπορούν να λάβουν μέρος κολυμβητές και κολυμβήτριες απ' όλη την 'Ελλάδα, αφού στείλουν έγγραφη δήλωση συμμετο

ρωναίου Κόλπου στή Χαλκιδική, για την Κυριακή 25 'Ιουλίου 1976.

Οι κολυμβητές θα διανύουν την απόσταση των 25 χιλιομέτρων, από την Καλλιθέα (Μάλτεπε) της Κασσάνδρας στή Νικήτη της Σιθωνίας, χωρίς να χρησιμοποιήσουν πτερόγυα ή άλλο βοηθητικό μέσο πλεύσης. Θα συνοδεύονται δέ από μηχανοκίνητες βάρκες και ταχύπλοα

χής τό αργότερο μέχρι τις 20 'Ιουλίου, στή διεύθυνση: Ε.Ε. Ν.Ν. «Ο ΣΙΘΩΝ», Νικήτη, Χαλκιδικής.

'Εγκαιρα θα τους σταλούν αναλυτικές οδηγίες.

Σέ όσους τετρατίσουν θα απονεμηθούν βαρύτιμα κύπελλα.

Πληροφορίες: Ε.Ε.Ν.Ν. «Ο ΣΙΘΩΝ» Νικήτη Χαλκιδικής. Τηλ. (0375) 21.005 και (031) 228181 Θεσσαλονίκη.

άναντησε στήν επερώτηση: «'Ερευνάται αν πράγματι διά του διανεμηθέντος υπ' αυτής (της καθηγήτριας) εις τους μαθητάς διαγράμματος ανάλυσεως του ποιήματος (του Γιάννη Ρίτσου) έπεχειρήθη ή ήρωποιήσεις των ανταρτών για τόν ά-

γώνα των ενάντια του 'Ελληνικού Στρατού και των νομίμων ελληνικών κυβερνήσεων».

'Εδώ όλο τό οικοδόμημα του συλλογισμού του 'Υπουργού στήρίζεται στή λέξη «νομίμων».

Ας δοΐμε όμως.
(Συνέχεια στή σελ. 7)

ΚΥΠΡΟΣ - ΕΝΙΑΙΑ - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ

Η "ΑΛΛΑΓΗ,, ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ ΤΟΥ 1974

Ήπληξαν από παλιά, σχέδια για να μπει η Κύπρος κάτω απ' την πολιτικοστρατιωτική επιρροή των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ (Σχέδιο "Ατσεσον).

Τόν Ιούλη του 1974 έγινε η άπροκάλυπτη επέμβαση της Έλληνικής χούντας στη Κύπρο, με το αντιμακαριακό πραξικόπημα της 15.7.74. Μια άλλοτρωτική πρόφαση χρησιμοποιήθηκε για να καλύψει μια καθαρά ιμπεριαλιστική επιχείρηση. Το πραξικόπημα του Ιούλη και η

Από τότε μέχρι τις μέρες μας, η κατάσταση συνεχώς οξύνεται. Οί 200.000 Έλληνοκύπριοι πρόσφυγες, οί 40.000 τουρκικές δυνάμεις και τὰ 6000 θύματα τών Έλληνοκυπρίων φέρνουν τὸ θέμα κάθε μέρα στην επιφάνεια, παρ' ὅλο πὸν μερικοί προσπαθοῦν νὰ τὸ ξεχάσει ὁ Έλληνικός λαός.

Ἡ de facto κατάσταση και ἡ ἐπιμονή τῆς Έλληνικῆς Κυβέρνησης νὰ μείνει τὸ Κυπριακό μέσα στὰ πλαίσια και τὰ

Προσφυγιά: Μία ακόμα άνοιχτή πληγή του Κυπριακού

εισβολή τῆς Τουρκίας, ἦταν δυὸ φάσεις τῆς ἴδιας συμφωνίας. Νὰ γίνει ἡ Κύπρος τὸ δομητήριο τῶν Ἀμερικανῶν στὴ Μ. Ἀνατολή.

Ἡ πρώτη Τουρκική εισβολή στὴ Κύπρο γίνεται με τὸν μανδύα τῆς ἀποκατάστασης τῆς νομιμότητας στὴ Κύπρο». Τὸ ἔναυσμα τὸ ἔδωσε ἡ Έλληνική Χούντα, κί ἡ Τουρκία σάν ἐγγυήτρια δύναμη εἶχε ὄλο τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβει. Καλοστημένο πράγματι σχέδιο !!!

Με τὴν πτώση τῆς χούντας, ἡ Ἑλλάδα ἀντιμετωπίζει μόνη της στὴ συνδιάσκεψη τῆς Γενεύης ἓνα μέτωπο Ἀγγλίας - Τουρκίας. Ἡ συνδιάσκεψη ναυαγεί. Τὸν Αὐγουστο τοῦ 1974 πραγματοποιεῖται ἡ δεύτερη Τουρκική εισβολή («Αττίλας 2»), καθαρά πλέον κατακτητική, με μεγαλύτερες δυνάμεις.

Σκοπὸς τῆς εισβολῆς, νὰ δημιουργήσει τετελεσμένα γεγονότα για τὴ Γενεύη.

Ἡ Ἑλλάδα ἀδυνατεῖ νὰ ἐπέμβει στρατιωτικά στὴ Κύπρο, κί αὐτὸ τὸ ξέραν και οί Τοῦρκοι και οί Ἀμερικανοί.

παζαρία τοῦ ΝΑΤΟ και τῆς ΕΟΚ, εἶναι οί κύριοι παράγοντες για τὴ μὴ ἐξέυρεση λύσης στὸ πρόβλημα.

Ἡ πρόσφατη ἀπόβαση τῶν Ἀμερικανῶν στὴν Ἀγγλική βάση τῆς Κύπρου, δίχνει καθαρά πλέον πὸν τὸ πᾶνε οί «μεγάλοι φίλοι μας».

Ἡ σωστή λύση τοῦ Κυπριακού ἐπιβάλλει:

— Τὴ συνέχιση τοῦ διπλωματικοῦ ἀγῶνα ἀλλὰ σὲ διεθνή (ὄχι διμερῆ ἢ «οἰκογενειακά») πλαίσια.

— Τὸν ἀποφασιστικὸ ἀποχωρισμὸ τοῦ Κυπριακοῦ ἀπὸ τὸ πλέγμα τῶν Έλληνοτουρκικῶν σχέσεων, και τὴν πραγματική Διεθνοποίηση τοῦ προβλήματος

— Τὴ πλήρη κί ἀμερίστη βοήθεια τῆς Ἑλλάδας κί ὄλων τῶν προοδευτικῶν χωρῶν στὸν Ἐθνικοαπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τῶν Κυπρίων, για μιὰ Κύπρο

— ἐνιαία
— κυρίαρχη
— ἀνεξάρτητη
— ἀποστρατικοποιημένη
— ἀδέσμευτη

K. M.

Τὴ χαρακτηριστὴ εἶχε ἡ ἀλλαγὴ τῆς 23 Ἰούλη 1974; Ποιὰ ἡ καινούργια κατάσταση πὸν διαμορφώθηκε; Σὲ τί διαφέρει ἀπὸ τὴν «χουντοκρατία»;

Ἄρα αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα ἄρχισαν νὰ ἀπασχολοῦν τοὺς Ἕλληνες ἀπ' τὴς πρώτες στιγμὲς τῆς ἀλλαγῆς τῆς μορφῆς τῆς ἐξουσίας. Ἄλλοι με πανηγυρικές δηλώσεις διατύπωναν τὴ θέση ὅτι μῆτρεκαμε σὲ μιὰ περίοδο «πραγματικῆς» δημοκρατίας. Ἄλλοι μίλοῦσαν για μιὰ ἀλλαγὴ πὸν ἐγινε με συμβιβασμὸ ἀπ' τὰ πάνω ἀνάμεσα στοὺς ἀμερικανούς και στὴ ντόπια ὀλιγαρχία, ἄλλοι για μιὰ ἀναγκαστική ἀλλαγὴ πὸν ἐγινε και με τὴν πίεση «ἀπ' τὰ κάτω» και ἄλλοι για μιὰ ἀπλή ἀλλαγὴ σκληροῦ μόνο. Ἐνα ἦταν μόνον σίγουρο: ὅτι πρὶν εἶχαμε φασισμό ἐνὸς τώρα «κάτι ἄλλο». Τί ἦταν αὐτὸ τὸ «ἄλλο»;

Ἢδη ἔχουν περάσει δυὸ χρόνια ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀλλαγὴ. Μέσα στὰ δυὸ χρόνια αὐτὰ ἐγιναν γεγονότα, διαμορφώθηκε και σταθεροποιήθηκε μιὰ κατάσταση ἢ μόνη ικανὴ πὸν μπορεῖ νὰ μᾶς μιλήσει για τὸ τί εἶδους ἀλλαγὴ ἦταν αὐτὴ, και ὄχι οί διακυρήξεις πὸν ἐγιναν ἀπὸ μερικούς «ἀντρες» ἀμέσως μετὰ τὴν ἀλλαγὴ και συνεχίστηκαν για πολὺ ἀκόμα, μέχρι τὴ στιγμή πὸν δὲν ἐπειθαν γιατι πιά οί πραγματικές διαθέσεις γινόταν πράξη.

Ἐμεῖς θὰ βάλομε μόνον ἐρωτηματικά. Ἐρωτηματικά στὰ ὁποῖα ὄμως ὄποιος θελήσει νὰ ἀπαντήσει με εὐλικρίνεια, θὰ καταλήξει στὸ ἴδιο «πιάσμο» τοῦ χαρακτηριστῆρα τῆς ἀλλαγῆς πὸν κάναμε κί ἐμεῖς:

— Πῶς ὁ Κίσιγκερ ἤξερε ἀπὸ τὴς 19-20 Ἰούλη ὅτι θὰ γίνε αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ;

— Γιατι στὸ πρώτο διάστημα μετὰ τὴν ἀλλαγὴ τὴν ἐξουσία τὴν μοιραζόταν και ὁ χουντικός «Γκιζίκης»;

— Ποῦ πᾶνε οί διακυρήξεις περὶ «ἀμετακλήτου και ὀριστικής ἀποχωρήσεως ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ» και για τὸ διώξιμο τῶν βόσεων;

— Γιατι οί διακυρήξεις για

μιὰ «ἐνιαία, κυρίαρχη και ἀνεξάρτητη» Κύπρο, ἐγιναν διαβουλεύσεις με τὸν Κίσιγκερ (ἢ ἄλλιως πιέσεις ἀπ' τοὺς Ἀμερικανούς) και προσπάθεια για διζωνική μέσα ἀπὸ συζητήσεις σὲ ΝΑΤΟικά πλαίσια;

— Γιατι οί δίκαιοι ἀγῶνες και ἀπεργίες τῶν ἐργαζομένων ἐγιναν «ἀναρχικές» ἐκδηλώσεις και σάν φάρμακο δίνεται τὸ ἀντεργατικὸ νομοσχέδιο πὸν χτυπάει τὸν συνδικαλισμὸ κί ἐρχεται σὲ ἀντίθεση με τοὺς διεθνείς κανόνες ἐργασίας και συνδικαλισμοῦ;

— Ποῦ εἶναι ἡ ἀποχουντοποίηση και τὸ κάψιμο τῶν φακέλων, γιατι τὸ χουντικὸ παρακράτος κάνει ὅτι θέλει και ἀντιγι' αὐτὸ πιάνονται και δικάζονται δημοκρατικοί πολίτες;

— Γιατι, γιατι, .. γιατι οί διακυρήξεις ἐμειναν διακυρήξεις; Μήπως ἐγιναν για νὰ ξεγελάσουν τὸν κόσμον και νὰ περάσουν κάτω ἀπ' αὐτὲς οί πραγματικές προθέσεις;

Ἐὸ λαὸς (κάθε μέρα τὸ δείχνει) δὲν ξεχάσε τὰ αἰτήματά του:

ΕΞΩ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ.

ΕΞΩ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ, ΠΗΓΗ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ.

ΕΜΠΡΟΣ ΝΑ ΓΙΝΗ Ο ΛΑΟΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΗΣ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΤΟΥ.

«ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ»

Μηνιαία ἐκδοση τοῦ
Συλλόγου Φοιτητῶν
Χαλκιδικῆς

ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Ἐπεύθυνος ὕλης
Χρήστος Ἀποστολίδης

Διεύθυνση:
Σύλλογ. Φοιτ. Χαλκιδικῆς
Ποιγκηπος Νικολάου 10
Τηλ. 226.170

Τυπο Μουγκος
Π. Νικολάου 1 Θεσ)νίκη

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ 8^{ΟΥ} ΠΑΝΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ Ε.Φ.Ε.Ε.

Οι Έλληνες φοιτητές συνεχίζοντας τις αγωνιστικές πολυχρόνες παραδόσεις του φοιτητικού κινήματος, της περιόδου της Εθνικής Αντίστασης, των μεγάλων δημοκρατικών μαχών της περιόδου 63 - 66, τὸ 1)1)4, τὸ 15% ἀποσπασμένοι στὸ καμίνι τῆς ἀντιδικτατορικῆς πάλης, ἐμείς ἡ γενιά τοῦ Πολυτεχνείου στὶς κρίσιμες γιὰ τὴ χώρα στιγμὲς, διακηρύσσουμε τὴν ἀπόφασή μας ν' ἀγωνιστοῦμε στὸ πλάι τοῦ λαοῦ μας γιὰ μιὰ πραγματικὴ δημοκρατία, ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ κοινωνικὴ πρόοδο.

Οἱ Ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς μετὰ ἀπὸ μιὰ σειρά διεθνεῖς ἤττες, προσπαθοῦν νὰ διαμορφώσουν μιὰ νέα στρατηγικὴ γιὰ τὴν οικονομικὴ, πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ διεύθυνσή τους στὸ χῶρο τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐπιδιώκουν — μὲ ἰδιαίτερη αἰχμὴ τὴν Τουρκία — τὴν συγκρότηση στρατιωτικῆς γραμμῆς Ἑλλάδας - Κύπρου - Τουρκίας μετὰ τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν καὶ τῶν ἐθνοαπελευθερωτικῶν - ἀντιιμπεριαλιστικῶν κινήσεων τῶν ἀραβικῶν χωρῶν.

Ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ μετὰ τὴν πολιτικὴν της, ἀνοίγει τὸ δρόμο γιὰ νὰ περάσουν τὰ ἀμερικανοτατοικὰ σχέδια, γιὰ τὴν κατάλυση τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κυπριακοῦ κράτους καὶ τὴ μετανάστευσή τοῦ νησιοῦ σὲ βάση τῶν Ἀμερικάνων καὶ τοῦ ΝΑΤΟ. Μιὰ τέτοια πολιτικὴ δὲν προωθεῖ τὴν διεθνοποίηση τοῦ προβλήματος, τὴν ἀξιοποίηση τῆς διεθνούς συμπαράστασης στὸν ἀγῶνα τοῦ ὑΚυπριακοῦ λαοῦ, ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ΟΗΕ, ἀλλὰ τὸν ἐγκλωβισμό τοῦ προβλήματος στὰ πλαίσια τοῦ ΝΑΤΟ. Μιὰ τέτοια πολιτικὴ δὲν ἐκφράζει τοὺς πόθους

τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, δὲν προωθεῖ τοὺς ἀγῶνες του.

Ἡ κυβέρνησις Καραμανλῆ ὑποχωρεῖ στὶς πιέσεις τοῦ ἀμερικανοκίνητου τουρκικοῦ ἐπεκτατισμοῦ. Μεθοδεύει τὴν τυπικὴ ἐπανένταξη τῆς χώρας στὸ στρατιωτικὸ σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀποχορήγισμα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρησης εἶναι ἡ ὑπογραφή τῆς πρόσφατης ἑλληνοαμερικανικῆς συμφωνίας ποὺ διατηρεῖ καὶ ἐπικυρώνει τὸ καθεστῶς τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ φοιτητὲς παλεύουν σήμερα στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ μας.

— Γιὰ νὰ μπεῖ φραγμὸς στὸν ἀντιδημοκρατικὸ κατήφορο τῆς κυβέρησης Καραμανλῆ γιὰ τὴν κατοχύρωση καὶ διεύρυνση τῶν δημοκρατικῶν μας δικαιωμάτων καὶ κατακτήσεων.

— Γιὰ νὰ μὴν ἐφαρμοστεῖ ἡ ἀνθεθνικὴ συμφωνία Μπίτσιου-Κίσιγγερ.

— Γιὰ νὰ φύγουν οἱ ξένες βάσεις ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (ν' ἀποφασίσῃ ὁ λαὸς γιὰ τὴν κατάργησή τους μὲ δημοψήφισμα).

— Γιὰ νὰ φύγει ἡ Ἑλλάδα γιὰ πάντα ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ.

— Γιὰ γενικὸ καὶ ἰδιαίτερο εἰρηνικὸ ἀφοπλισμὸ.

Γιὰ τὴν ταυτόχρονη διάλυση τῶν στρατιωτικῶν συναπισμῶν τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τοῦ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας. Γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν ἀσφάλεια, τὴ συνεργασία στὰ Βαλκάνια, στὴ Μεσόγειο, στὴν Εὐρώπη καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμo.

— Γιὰ μιὰ Κύπρο, ἐνιαία, κυρίαρχη, ἀνεξάρτητη. Γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν οἱ πρόσφυγες. Γιὰ νὰ φύγουν οἱ ξένοι στρατοὶ ἀπὸ τὸ νησί. Γιὰ νὰ δικαιοδοτοῦν ἄμεσα οἱ ὑπεύθυνοι τῆς κυπριακῆς τραγωδίας.

Οἱ φοιτητὲς παλεύουν σήμερα στὸ πλευρὸ τοῦ λαοῦ μας.

— Γιὰ τὴν ἀποχουντοποίηση καὶ τὸν ἐκδημοκρατισμὸ. Γιὰ νὰ δικαιοδοτοῦν καὶ τιμωρηθοῦν ὅλοι οἱ φασίστες βασανιστὲς τῆς ἀσφάλειας, ποὺ δὲν παρεπέμφθη καν σὲ δίκη.

— Γιὰ νὰ σταματήσουν οἱ τρομοκρατικὲς ἐπιθέσεις, ἐναντία στὸν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ. Γιὰ νὰ σταματήσουν οἱ δόξες καὶ οἱ διώξεις ἐναντία σὲ δημοκράτες.

— Ἐναντία στὸν περιορισμὸ τοῦ συνταγματικῶν κατοχυρωμένου δικαιώματος τῆς συγκέντρωσης καὶ διαδήλωσης.

— Ἐναντία στὶς κρατικὲς παρεμβάσεις στὸ συνδικαλιστικὸ κίνημα τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν φοιτητῶν.

Στὸ πλευρὸ τῶν δίκαιων ἀγῶνων τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν φοιτητῶν. Στὸ πλευρὸ τῶν δί-

καιων ἀγῶνων τῶν ἐργαζομένων γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ζωτικῶν τους ἀιτημάτων ἐναντία στὴν ἐντεινόμενη ἀκρίβεια ποὺ ἐξανεμίξει τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ μεροκάματα, γιὰ καλύτερες συνθήκες ζωῆς καὶ δουλειᾶς.

— Ἐναντία στὶς προσπάθειες περιορισμοῦ τοῦ κοινωνικοῦ ρόλου τῶν νέων καὶ τῶν φοιτητῶν.

— Γιὰ τὴν θέσπιση τῆς ψήφου ἀπὸ τὰ 18.

— Ἐναντία στὴ διάδοση τοῦ λεγόμενου ἀμερικανικοῦ τρόπου ζωῆς.

— Γιὰ τὴν ἀναγνώριση τῆς Ἑθνικῆς Ἀντίστασης.

— Γιὰ τὸν γενικὸ καὶ χωρὶς ὁρους ἐπαναπατρισμὸ τῶν πολιτικῶν προσφύγων.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ - ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ προηγούμεν.)

Σύμφωνα μὲ στοιχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ποὺ ἀναφέρονται στὴν περίοδο μέχρι Ὀκτώβρη 75, τὰ φροντιστήρια στὴν Ἀττικὴ εἶναι 130 καὶ 102 στὴν ὑπόλοιπη χώρα. Ἀπ' αὐτὰ πέρασαν οἱ 60.000 τῶν περιττῶν ὑποψηφίων, ἐφ' ὅσον τουλάχιστον τὰ 95% δὲν ἀποφασίζουν νὰ δώσουν ἐξετάσεις χωρὶς φροντιστηριακὴ προετοιμασία. Ἔτσι, ὑπαλογίζεται ὅτι ἀπὸ τὶς οἰκογένειες τῶν ὑποψηφίων ἀφαίρέθησαν 720 ἑκατομύρια δραχμὲς. Βλέπουμε ὅτι σ' αὐτὲς τὶς ἐπιχειρήσεις (γιατὶ γιὰ κερδοσκοπικὲς ἐπιχειρήσεις πρόκειται) παραγωγῆς .. καταρτισμένων (;) ὑποψηφίων, «γδέρνονται» κυριολεκτικὰ οἱ γονεῖς τῶν χιλιάδων παιδιῶν, τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγορῶν, τῶν μισθοδαιτῶν ὑπαλλήλων, ποὺ προσφέρουν τὸ ὑστέρημα μιᾶς ὁλόκληρης, πολλῆς φορῆς, οἰκο-

γένειας στὸ βωμὸ τῆς μόρφωσης καὶ προκοπῆς τοῦ παιδιοῦ τους γιὰ τὸ μέλλον.

Καὶ ἡ φροντιστηριακὴ προετοιμασία γίνεται ὑποχρεωτικὴ γιὰ κάθε νέο ποὺ θέλει ν' ἀκολουθήσει ἀνώτερες σπουδὲς καὶ βλέπει τὸν τρομερὸ μεγάλο ἀνταγωνισμό. Γιὰ κάθε νέο ποὺ διαπιστώνει τὸ τεράστιο κενὸ ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν ὕλη ποὺ διδάσκεται στὸ Γυμνάσιο καὶ σ' αὐτὴ ποὺ ζητιέται στὶς ἐξετάσεις.

Μὲ τὸ φροντιστήριo ὁ ὑποψήφιος προσπαθεῖ νὰ γεφυρώσει αὐτὸ τὸ κενὸ, πρῶτα ἀντικειμενικὰ δύσκολο. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιο τὸ φροντιστήριo, ἔχοντας σὰν βασικὴ ἐπιδίωξη τὸ οικονομικὸ κέρδος, δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθεῖ σωστὰ καὶ ἐμπειριστατωμένα, παρ' ὅλες τὶς ρεκλάμες καὶ τὶς διακηρύξεις γιὰ τὸ ἀντίθετο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ (Συνέχεια στὴ σελ. 8)

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΣΕΛΙΔΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΑΥΓΕΡΗ

Με το πρόξιμο και λαμπρό φανέρωμά του στα γράμματα, ανάμεσα στο 1904 και 1910, ο Αύγερης, ρωμαλέος, δραστη- κός, βλάσφημος συχνά, εισβάλ- λει για να ταράξει τα σάπια νερά της ηθικής υποκρισίας του καιρού του, τα ποιήματα.

«Ο νέος Λιμάξης και η σα- στικιάτου», «το τραγούδι του κυνηγού και της αγαπητικιάς του», «Στόν έρωτα», «το τρα- γούδι στην έλξη της Μαργί- τσας», δείχνουν την εικονοκλα- στική του όρμη και την ποιητι- κή του ρώμη.

Το θαυμάσιο πολύστιχο «τραγούδι της τάβλας ήτοι ο Μπέγκος, ο Τομπουρά, η γυ- ναίκα και τ' αγόρια» είναι μια σύζευξη των καλύτερων στοι- χείων αλόκληρης της ποιητικής μας παράδοσης από την Ίλιά- δα ως τον Έρωτόκριτο και από τις άκριτες παραλογές ως το κλέφτικο, «Η Βάβω ή Τασία» και το τραγούδι της πληθείας, μνηύουν την κατεπινή τοποθέ- τηση του Αύγερη στο πλευρό του λαού μας που αγωνίζονταν για την έθνική του κοινωνική του ύπαρξη.

«Κι' αν και λένε το γένος τα- πεινό μιας πληθείας τα παιδιά μου τα λιόκαλα χάρουμαι δη- πρόσ μου και τα πλήθεια μα- στάρια μου ανοίω στο πλήθος! Έτσι πλούσιος σ' ευγένεια ξε- περνάει ο μαστός μου την ωρι- όπλομη κλίση της καλής πα- τριχείας».

Τότερα από τούτη τη λαμ- πρή εμφάνιση ο Αύγερης θα σιωπήσει οδυσιαστικά σαν να μην έχει να πει τίποτα. Τα και- νούργια ιδανικά αρχίζαν να έλ- κουν την ανήσυχη κι' έρευνη- τική σκέψη του χωρίς να δονούν άκόμα το συναίσθημά του.

Στα τρία όλα κι' όλα ποιήμα- τα της περιόδου ανάμεσα στα

1910 και 1920 με τίτλους «Τ- μέναιος», «Έρωθάνατος» και «Νυν γεννήθημεν», ο Αύγερης δείχνει να ώριμάζει σιγά - σιγά καθώς διαγράφει τη διαδρομή ανάμεσα στον έρωτα και στο θάνατο που σημαδεύει για πρώ- τη φορά την ποίησή του και στον κοινωνικό προβληματισμό.

Η φασιστική επίθεση, η αν- τίσταση του λαού μας, η πρόσ- καιρη ήττα με τις τραγικές της συνέπειες θα τραγουδηθούν ύ- στερα από τον Αύγερη σε στί- χους του ή βαθειά συναίσθηση του χρέους να σταθεϊ πλάι στο λαό γίνεται σε μερικές στιγ- μές ποίηση συγκινημένη, σε έποχή που το έργο του σά- στοχαστή και μελετητή τον είχε κιάλας τοπαθετήσει στις κορυφές της προοδευτικής δια- νόησης για να όμολογήσει ύ- στερα πως πολύ περιπλανήθηκε σε «άφρονες δρόμους» και να δεχτεί ότι:

«Ο κόσμος δέν είναι ή κόλα- σή μου, δέν είναι ή κόλασή μας.

Στα ξαναμένα πεζοδρομία που αλαλλάζουν εκεί έχω βρει τον πιο καλό έαυτό μου».

«Ορμος πιά, φορτωμένος με βαρύτιμες ούσ'ες ζωής και αλή- θειας, αισθητικά άπεγάδιαστος φανερώνεται τώρα πιά ο άγω- νιστής ποιητής. Δέν είναι ή αισθηση του χρέους μόνο μα κι' ο βαθύς συγκλονισμός που τον δονεί καθώς αισθάνεται τον έφιάλτη της ξενοκίνητης διχτα- τορίας να πιέζει το λαό και τον τόπο.

«Στο καπιτώλιο θρονιασμένος κομπιάζει ο βλοσυρός Άλάριχος ένω στο Άτριο αλαφύρονται οι διασμένες Έστιάδες.

Άφέντες τώρα κυβερνούν οι βάρβαροι μισθο- φόροι ύψώνοντας μέσα στην ένδοξη πολιτεία τα ξένα λά- βαρα».

Η
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΜΑΣ
ΣΤΗΛΗ

Η προσπάθειά μας αυτή, της καθιέρωσης της στήλης, που αρχίσαμε απ' το προηγούμενο φύλλο, έχει σαν σκοπό να κάνει γνωστό στους αναγνώστες μας, τον λαογραφικό πλούτο που έχει ο νομός μας. Φυσικά γι' αυτόν τον σκοπό υπάρχει ή «λαο- γραφική εταιρεία Χαλκιδικής». Παρ' όλα αυτά πιστεύουμε πως και μεις μπορούμε να βοηθήσου- με προς την κατεύθυνση αυτή και αναδημοσιεύοντας ύλικό απ' τα «Χρονικά της Χαλκιδικής», αλλά κυρίως φέρνοντας στην έ- πιφάνεια ύλη, που για διάφο- ρους λόγους δέν έχει ακόμα δη- μοσιευτεί. Έπί πλέον επειδή ύ-

πάρχει και άλλο λαογραφικό ύ- λικό που δέν έχει γραφτεί ά- κόμα, μιá απ' τις κατευθύνσεις μας θάναί ή συνεργασία και σ' αυτόν τον τομέα μαζί σας, έτσι ώστε οι εργασίες που θα μās στέλνετε πάνω στο λαογραφικό ύλικό να δημοσιεύονται στους «Νέους Καιρούς».

Μιά τέτοια μελέτη που μέχρι στιγμής ήταν «θαμμένη», είναι το έργο: «Άκανθος, Έρισσός- Έρισός και Άγιορείτες» του Γιάννη Άπστολιδή, του Έρισ- σιώτη αυτού λαογράφου που δέν πρόλαβε να δει το έργο του να βρ'σκει την ανταπόκριση αυτή που του αξίζει.

ΑΚΑΝΘΟΣ

ΕΡΙΣΣΟΣ - ΙΕΡΙΣΣΟΣ
ΚΑΙ ΑΓΙΟΡΕΙΤΕΣ

(Από κρίσεως της αρχαίας πό- λεως έως τους πρώτους χρόνους της Τουρκοκρατίας)

Η εργασία αυτή περιλαμβά- νει 270 πυκνογραμμένες σελί- δες. Γράφτηκε σε χειρόγραφο που τώρα έχουν όδῆμος της Ί- ερισσού και οι συγγενείς του λαογράφου. Είναι ευνόητο ότι μιá τέτοια ογκώδης μελέτη δέν μπορεί να χωρέσει στις λιγο- στές σελίδες μας, παίρνοντας ύπόψη και τη συχνότητα της έκδοσης της έφημερ'δας μας. Έτσι θα διαλέξουμε κεφάλαια που ενδιαφέρουν όλους τους Χαλκιδικιώτες και με άποπά- σματα και με περιλήψεις θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μιá όσο το δυνατό καλύτερη εικόνα της μελέτης αυτής, πιστεύοντας ότι στο διάστημα αυτό θα βρε- θούν τα άτομα (ή οι εταιρείες) που θα αναλάβουν την έκδοση βιβλίου με όλη τη μελέτη, που πιστεύουμε ότι έχει μεγάλη ι- στορική αξία.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Η φυσική στον κάθε άν- θρωπο αγάπη για τον τόπο δ- που γεννήθηκε και πέρασε τα πρώτα χρόνια της ζωής του (...). Η έμφυτη μέσα μου, άς την πώ περιέργεια. Άλλά και οι άπορίες που μου γεννήθηκαν από τα παιδιά μου χρόνια του- τες: Γιατί και πως ή γενέτειρά μου, από πόλη που ήταν άλλοτε, κατάντησε να μείνη ένα μικρό και φτωχικό χωριό, τσιφλ'κι του άγιορείτικου καλογερισμού; (...). Γιατί και πως γενικά, ό τόσοσ πλούτος έξω από τις πόρτες των καλυθιών μας και ή τόσοσ κακομοιριά μέσα σ' αυ- τη; Να τα κίνητρα που μ' έσ- προξαν να ψάχνω από τότε (...).

Έκείνο όμως που τελικά μ' έ- φερε στο να γράψω όσα ακολου- θούν καινά ρίξω στην βιβλιο- θήκη μου δια το μέλλον, ήταν ή σε πολλά σημεία έξοργιστική κακοποίηση της αλήθειας, ή πα- ραμόρφωση και ή διαστρέβλω- ση, από τους άγιορείτες ιστορι- κούς, πολλών από όσα άφορούν (Συνέχεια στη σελ. 9)

ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΑΡΡΑ

(Συνέχεια προηγούμενου)

★ Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, δίνεται το δικαίωμα στην εταιρία να προβεί σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις ιδιοκτησιών, έστω και αν δεν χρησιμεύουν για κύριες ή βοηθητικές ανάγκες της εταιρίας. Η διάταξη αυτή έγινε άφορμή να διαρπαχτούν νέες εκτάσεις από τους αγρότες, όπως θα δούμε παρακάτω.

★ Με την παράγραφο 4 του άρθρου 6, το Δημόσιο παραχωρεί στην εταιρία χωρίς κανένα αντάλλαγμα, την αποκλειστική χρήση του αιγιαλού και της θαλάσσιας περιοχής.

★ Τέλος με το άρθρο 7, δίνεται στην εταιρία το άθλιο πρόνομο να απαλλοτριώσει τις πηγές του Ν. Μαρμαρά, με αποτέλεσμα να μείνουν οι κάτοικοι της κοινότητας και οι παραθεριστές χωρίς νερό!

Το σκάνδαλο και οι αποικιακές παραχωρήσεις της χούντας προς τον Καρρά δεν σταματούν εδώ, αλλά στα επόμενα χρόνια γνωρίζουν νέες προεκτάσεις. Είχε πια ανοίξει η όρεξη της εταιρίας για νέα πρόνομια και δεν σταματούσε με τίποτα. Έτσι, όταν η εταιρία καταβρόχθισε την κοινοτική περιουσία, σκέφθηκε να αρπάξει και τα κτήματα των κατοίκων που βρίσκονται έξω από την έκταση των 17.000 στρεμμάτων που είχε αγοράσει. Με την υπ' αριθμόν Α. 19328/7361/6.8.1970 κοινή απόφαση των υπουργών της χούντας Οικονομικών, Συντονισμού, Προεδρίας, Γεωργίας και Βιομηχανίας, που δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθ. 179/20.8.70 ΦΕΚ, απαλλοτριώσε έκταση 233.803 τετραγωνικών μέτρων που αποτελούνταν από μικροϊδιοκτησίες φτωχών αγροτών. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι εκτάσεις δεν ήταν καθόλου απαραίτητες για την εταιρία, ενώ μέχρι σήμερα δεν έγινε κανένα έργο στην περιοχή αυτή.

Ακόμη η εταιρία έμμεταλλεύτηκε δεόντως την ασάφεια της παραγράφου 2 του άρθρου 6 της σύμβασης, σύμφωνα με

το οποίο «κάθε ιδιοκτησία που βρίσκεται μέσα στην υπό ανάπτυξη περιοχή, θεωρείται ότι απαλλοτριώνεται οριστικά», χωρίς όμως να αναφέρονται τα περιφραγμένα «δωρα υπό ανάπτυξη περιοχής». Έτσι τον Ιούνιο του 1972 άρχισε να στέλνει επιστολές με τους δικηγόρους της σε πολλούς κατοίκους της κοινότητας και τους καλούσε να μεταβιβάσουν τα χωράφια τους συμβιβαστικά στην εταιρία, γιατί διαφορετικά θα ενεργούσε δικαστικώς. Οι κάτοικοι, που φυσικά δεν γνώριζαν τα δώρα της υπό αξιοποίηση περιοχής, αναγκάστηκαν να ενδώσουν, κάτω από τους φορτικούς και ψεύτικους ισχυρισμούς της εταιρίας ότι δήθεν απαλλοτριώθηκαν τα κτήματά τους. Και σύνταξαν συμβόλαια πώλησης με εξευτελιστική τιμή, άλλοι μάλιστα εξαπατήθηκαν και άλλοι γιατί πίστεψαν ότι με τα δικαστήρια θα ξπαιρναν τα χρήματα ύστερα από 5 χρόνια. Το τελευταίο ενισχύονταν και από την προηγούμενη περιπέτεια των συγχωριανών τους, που είχαν κτήματα μέσα στην έκταση των 17.000 στρεμμάτων. Οι φουκαράδες αυτοί, από το 1968 μέχρι το 1972 δεν πήραν τα χρήματά τους, γιατί η εταιρία σκόπιμα δεν κατάθεσε την προσωρινή τιμή μονάδας που καθορίστηκε στο Ταμείο, αλλά με άρκετη καθυστέρηση κατάθεσε την οριστική τιμή, η οποία ήταν μικρότερη και την οποία δεν έδινε το Ταμείο, πριν να γίνει τελεσίδικη η απόφαση που καθόριζε την οριστική τιμή! Ολόκληρο κύκλωμα εμπαιγμών δηλαδή.

Στο σημείο αυτό αξίζει να επισημάνουμε ότι όσοι κάτοικοι περιφρόνησαν τις απειλές και τους ψεύτικους ισχυρισμούς της εταιρίας και δεν μεταβίβασαν τα κτήματά τους, οι άνθρωποι του Καρρά δεν τόλμησαν ούτε να τα απαλλοτριώσουν, ούτε να τα καταλάβουν, αλλά τα πλήρωσαν προς 300.000 δρχ. το στρέμμα. Τέλος αξίζει να αναφέρουμε, ότι η εταιρία κατέλαβε και αρκετά

ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Μέσα στο τόσο πλήθος των Δήμων, Κοινοτήτων και Ατόμων που στέλνουμε την εφημερίδα, βρέθηκαν μερικοί (που μετρούνται στα δάκτυλα των δύο χεριών) που στείλαν την εφημερίδα πίσω με την ένδειξη: «απαράδεκτο». Φυσικά είναι δικαίωμα τους να κάνουν ότι θέλουν. Έμεις ξέρουμε ότι θα βρεθούν τέτοιοι δήμοι (ή καλύτερα δήμος γιατί μόνο ο δήμος της Ίερισσού και λιγοστές κοινότητες, στο σύνολο των 80 που στέλνουμε), που θα κλείναν το μάτι τους σε μια εφημερίδα που προσπαθεί να διορθώσει τα «κάκως κείμενα». Θέλουμε όμως να μάς απαντήσουν (αν μπορούν) ποιο είναι αυτό που θεωρούν απαράδεκτο. Τα προβλήματα που θίγουμε και ζητούμε τη λύση τους; Τη συμπαράσταση σε δίκαιους αγώνες των εργαζομένων; που κρίνουμε τις ενέργειες που χτυπούν την πρόοδο, που περιορίζουν τις ελευθερίες και τα δικαιώματα, όπου κι αν προέρχονται αυτές, έστω κι από την κυβέρνηση;

Για όλα αυτά που γράφουμε στην εφημερίδα είμαστε υπεύθυνοι. Η κάλυψή μας πίσω από ένα προπέτασμα απολιτικοποίησης και η άρνηση να θίξουμε προβλήματα που καίνε τον κόσμο δεν θα έδειχνε τίποτε άλλο παρά άσυνειδησία, παρά προσπάθεια για να αποπροσανατολισουμε και να αποκοιμήσουμε τον κόσμο.

κτήματα, τόσο κοινοτικά όσο και ιδιωτικά τελείως αυθαίρετα, χωρίς να καταβάλει αποζημίωση. Ο Καρράς στην παντοδυναμία του δεν υπολόγιζε τίποτε, περιφρονώντας τους πάντες και ιδίως τους φτωχούς γεωργούς, που δεν τόλμοιζαν ούτε να διαμαρτυρηθούν, γιατί γνώριζαν ότι η παντοδυναμία της χούντας κάλυπτε την εταιρία.

Μετά την κατάρρευση της χούντας, οι κάτοικοι πίστεψαν ότι πέρασε ο καιρός των «προστατών» και περίμεναν από την κυβέρνηση της «Νέας Δημοκρατίας» ότι θα αναθεωρούσε την σύμβαση ληστείας, ώστε

Ποιος μπορεί να μιλήσει για κομματικοποίηση του σύλλογου; Κανείς. Όλοι ξέρουν ότι στο σύλλογο συμμετέχουν όλοι οι φοιτητές της Χαλκιδικής, άσχετα με την πολιτική τους τοποθέτηση. Όλοι ξέρουν ότι γίνονται δημοκρατικές εκλογές, ότι ο σύλλογος ακολουθεί κατά γράμμα τις δημοκρατικές διαδικασίες, ότι τα όργανά του είναι υπόλογα στα μέλη του.

Τα ξέρουν αυτά, γι' αυτό και προβάλλουν σαν κακό σημάδι την πολιτικοποίηση του Σύλλογου. Θάταν ευχαριστημένοι να υπήρχε ένας σύλλογος σφραγίδα, όπως ήταν πριν, ένας σύλλογος με διορισμένους, όπως πριν, ένας σύλλογος «καμάρι» της Χαλκιδικής, γιατί δεν ασχολούνταν με τις κοινές υποθέσεις και θάκανε έκδρομοιές (αν τις έκανε) και θάβγαζε μια εφημερίδα με αστειάκια μέσα, με «ζήτω» και που θα συμπλήρωνε την ύλη του με μικρές άγγελίες, διαφημίσεις και κοινωνικά. Μα κι' αυτό πολιτική θέση είναι.

Όχι όμως. Τέτοιο σκοπό δεν βάλαμε ούτε θα μπορούσαμε να βάσουμε. Προτιμούμε να μιλάμε για προβλήματα, κι' αν μην τους βολεύει. Προτιμάμε να βοηθάμε τον απλό κόσμο μιλώντας του γι' αυτά που τον καίνε. Κι' αυτό γι' αυτό να μας συνεχίσει και απέναντι στον εαυτό μας και απέναντι στον κόσμο της Χαλκιδικής.

να μπορέσουν τελικά να δικαιωθούν. Όταν όμως είδαν ότι ο καιρός περνούσε, χωρίς να γίνεται τίποτα, 70 κάτοικοι του Ν. Μαρμαρά έστειλαν ένα υπόμνημα στον Πρόεδρο της Κυβέρνησης με ημερομηνία 21.2.75, στο οποίο περιέγραφαν το ιστορικό των αποικιακών προνομίων της χούντας προς τον Καρρά, περιέγραφαν το δράμα τους και ζητούσαν:

★ Να περιληφθεί η υπόθεσή τους στον έλεγχο των συμβάσεων της δικτατορίας και να ελεγχθεί.

★ Να ορισθεί δικαστικός λειτουργός για να εξετάσει την (Συνέχεια στη σελ. 9)

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΜΑΣ "ΧΑΟΣ,"

Αφορμή για το γράφημα αυτού του άρθρου είναι η επιθυμία μας, να προσφέρουμε και μεϊς κάτι, και περισσότερο στον τόπο μας φυσικά, πάνω σ' ένα πολύ καιτό πρόβλημα που αντιμετώπιζει χρόνια τώρα ο τόπος μας. Το αγροτικό μας χάος.

Η σοδειά άρχισε. Σε λίγο καιρό θα κορυφωθεί. Κι' οί σκέψεις όλων των αγροτών, μπρός στα καινά προβλήματά τους, τρέχει σέ κάποιο προεκλογικό μπαλκόνι τής Λάρισας (3.11.1974).

ρονουν ένα ρούχο; Χίλια, Χίλια διακόσια; Άγνωστο αυτό, άφου γνωστή είναι μόνο η τιμή του ύφασματος!
"Όσο για έπιστημονικό προσωπικό (Γεωπόνου - Κτηνίατροι) που θα προγραμματίσουν

φρονούν, ότι ή 'Ομόνοια έχει φυλλοξέρα, το Μετξουργείο περονόσπορο και στη Σταδίου έπεσε πολυς δάκος, στο δέ Σύνταγμα ο μελιταΐος κι' ή ακρίδα. Στο ύπουργείο Γεωργίας (Άθήνα) ύπηρετούν πάνω από 150 γεωπόνου. Στη Θεσσαλονίκη 70 κ.ο.κ. Με λίγα λόγια: Οί γεωπόνου στην 'Ομόνοια.

Αυτά μόνο δείχνουν το χάος τής γεωργικής γραφιοκρατίας. Κι' αυτά όλα ενώ ύπάρχουν τόσοι γεωπόνου που περιμένουν με λαχτάρα το διορισμό τους, για να δουλέψουν στα χωριά.

Ένα άλλο θέμα, που έθιξε κι' ο Πρωθυπουργός άπ' το μπαλκόνι τής Λάρισας (άσχετα άν το έθιξε μόνο) είναι ή μεγένθυση του αγροτικού κλήρου. Μέσα σ' αυτό έμεις βάζουμε και τα τσιφλίκια που έξακολουθούν να ύπάρχουν ακόμη.

Είναι γνωστό σ' όλους τους Έλληνες το σκάνδαλο του λόρδου Μπαϊκερ στην Εϊβωια, που κρατούσε παράνομα χιλιάδες στρέμματα γής, κι' οί κάτοικοι τής περιοχής δούλευαν σαν πραγματικοί κολληγοι τής έποχής του Κιλελέρ, κι' ο Μπαϊκερ είχε δικαίωμα πάνω στις ζωές τους και στις γυναίκες τους ακόμη.

Λίγοι όμως Έλληνες, κι' ι-

αυτά, γύρω άπ' την ύπόθεση Βαρδινογιάννη. Στο έπόμενο φύλλο μας θα έχουμε έκτενη άρθρο, με στοιχεία, για τα τσιφλίκια στο κάμπο τής Γερουσου, στο βουνό Κάκαβο και στη Σιθωνία.

K. M.

Ο Ύπουργός Παιδείας, Ο Ρίτσος και οί κατοχ. κυβερνήσεις.

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

Όνομάζει «νόμιμες» ά κ. Ύπουργός, τις ελληνικές κυβερνήσεις από τον Οκτώβριο του 1944 μέχρι το τέλος του έμφυλιου. Άς δοΐμε τη νομιμότητά τους. Λίγο πριν άπ' την Άπελευθέρωση ή Ελλάδα είχε την πολυτέλεια να διαθέτει τρεις κυβερνήσεις. Την κυβέρνηση Κατοχής, με έδρα την Άθήνα. Τη κυβέρνηση Έξωτετρικού, με έδρα το Κάιρο. Και τη κυβέρνηση του Βουνοΰ.

Και οί τρεις παρίσταναν τις νόμιμες. Η πρώτη έλέω Δυνάμεων Κατοχής (Γερμανοφασίστες - Χίτες κ.λ.π.). Η δεύτερη έλέω βασιλιά και των «φίλων» Άγγλων. Και ή τρίτη έλέω Λαοΰ και συμμαχικής άναγνώρισης.

Σύντομα όμως, το σκηικό, κατ' άπαιτηση των «Συμάχων μας» άλλαξε. Η κυβέρνηση Καΐρου, συμάχησε με τα ύπό διωγμό όργανά τής κυβέρνησης Κατοχής, και χτύπησε τις δυνάμεις που άνδρώθηκαν στα βουνά.

Έτσι ή «νομιμότητα» άλλαξε από τότε όριστικά φορέα.

Άρα λοιπόν: Νόμιμες οί κατοχικές κυβερνήσεις, από τότε. Γιατί; Διότι, ακόμη ισχύουν τα άνελεύθερα νομοσχέδιά τους (κάπου 1100).

Νόμιμες οί κατοχικές κυβερνήσεις τής προδοσίας από τότε. Γιατί; Διότι έτσι ήθελαν πρώτα τα βρετανικά και ύστερα τα αμερικάνικα όπλα.

Και παράνομοι οί πρωτεργάτες τής Άπελευθέρωσης! Γιατί; Διότι ήττήθηκαν!

Αυτή λοιπόν είναι ή άληθινή ιστορία. Κι' όσο κι' άν τή διαστρεβλώνει το Ύπουργείο, οί μαθητές θα τή μάθουν.

— Και θάχεις για τα γεράματα μια γερή σύνταξη!

«Οί αγρότες από προλετάριοι θα γίνουιν επιχειρηματίες». Μεγάλος λόγος! «Μεγένθυση του γεωργικού κλήρου. Εϋρύς άναδασμός. Καλλιέργειες διαδικές. Πλήρης εκβιομηχάνιση τής Γεωργίας».

Λόγια, λόγια, λόγια. Πέρασαν δυό χρόνια από τότε και τίποτα άπ' αυτά δέν έγινε, ή δέν πήρε τουλάχιστον το δρόμο για να γίνει. Όλα όπως παλιά και κάτι χειρότερα.

Ο Νόμος περί Γεωργικών συνεταιρισμών (κάτι που θάδινε σίγουρη λύση στο πρόβλημα) ένας Νόμος μαμοόθ με 165 άρθρα, είναι τελείως άντιαναπτυξιακός.

Όσο για προγραμματισμό; Άστεϊα πράγματα. Το σάρι θερίζεται, τα φρούτα ώριμάζονται, τα κηπευτικά έπίσης, αλλά κανείς δέν ξέρει πόσα ξάχουν.

Άλήθεια ξέρουν τάχα οί αγρότες μας, πόσα κιλά σιτάρι πρέπει να δώσουν για να πλ-

τήν παραγωγή, και θα σταθοΰν δίπλα στον αγρότη, φίλοι και σύμβουλοι, σάς παραπέμπουμε σέ κάτι που γράφει τελευταία

Έτσι αντιμετώπιζονται οίκινητοποιήσεις των αγροτών μια έφημερδα των Άθηνών. «Δυστυχώς, έδω στην Άθήνα, και σέ δυό τρία ακόμη κέντρα, ύπάρχουν κάποιοι που σως πολοι λίγοι θα ξέρουν για τα τσιφλίκια των καλογήρων του Άγίου Όρους στη Χαλκιδική. Ήδη γράψαμε κάτι γι'

ΤΟ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Κουιτάζοντας κάποιους τόν χάρτη της Χαλκιδικής, προσέχει ένα πλήθος χωριών, κυρίως παραλακών, που έχουν σαν πρότη λέξη της ονομασίας τους τη λέξη «Νέας».

Η εξήγηση είναι απλή. Με την Μικρασιατική καταστροφή, χωριά δολόκληρα ξεριζώθηκαν και οι κάτοικοί τους πήραν τον μικρό δόμο της προσφυγιάς. Πρόσφυγες, λοιπόν, ήρθαν σε πάρα πολλά μέρη της Ελλάδας. Πρόσφυγες ήρθαν και στην Χαλκιδική. Οι τότε κυβερνήσεις τους έδωσαν από ένα σπίτι και από ένα κληρο περι τα 50 στρέμματα. Ρίξωσαν λοιπόν οι πρόγονοί μας στη καινούργια τους πατρίδα.

Ένα τέτοιο προσφυγικό χωριό είναι η Ν. Καλλικράτεια.

Σήμερα θα μας απασχολήσει ένα πρόβλημά της, το πολεοδομικό που είναι και πρόβλημα δολόκληρης της Χαλκιδικής.

Στα μέσα της δεκαετίας του 60 άρχισε ένα ρεύμα που κανείς δεν θα μπορούσε ίσως να προβλέψει ότι θα πάρει τόσο τρομερές διαστάσεις σήμερα. Συγκεκριμένα άρχισαν να έρχονται ξένοι και να αγοράζουν τα χωράφια των ντόπιων. Και μετά από λίγα χρόνια έπαψαν πια να υπάρχουν άτομα που κάναν αυτή τη δουλειά και γίνανε εταιρείες. Που αυτό σημαίνει ότι το γεγονός αυτό πήρε διαστάσεις. Έρχόντουσαν λοιπόν οι πλούσιοι ξένοι να αγοράσουν τη γη των φτωχών για να χτίσουν τις βίλες τους.

Καιφτάνουμε στο έτος 1973 που αλλάζει ο κανονισμός δόμησης στην κοινότητα της Νέας Καλλικράτειας. Συγκεκριμένα ως τότε υπήρχε το σύστημα των «πτερυγών» όπως λέγεται χαρτακιηριστικά. Το σύστημα αυτό αντικαταστάθηκε από το «πανταχόθεν ελεύθερο». Τί σημαίνουν όλα αυτά και κάτω από ποιές συνθήκες έγινε η αντικατάσταση; Οι ξένοι, λογικό είναι σύμφωνα με τα συμφέροντά τους δεν θέλανε δίπλα στη δική τους βίλα να ρθθει να κολλήσει ο γείτονας την δικιά του. Θέλανε οι βίλες τους να είναι στη μέση του οικοπέδου και γύρω - γύρω

πρασινάδα και λουλούδια. Θάπρεπε όμως αυτό να κατοχυρωθεί, γιατί ήδη άρχισαν να χτίζουν και εργολάβοι πολυκατοικίες για εκμετάλλευση και αυτούς φυσικά δεν τους ενδιαφέρει και πολύ το πράσινο. Και με την βοήθεια του διορισμένου κοινοτικού συμβουλίου και μιας κομπίνας κατορθώνουν να πετύχουν το σκοπό τους.

Συγκεκριμένα παρουσιάσαν την αποτύπωση του χωριού του 1964 το 1973 στους αρμοδίους και έτσι πετύχανε το σκοπό τους. Άς δούμε όμως και τα αποτελέσματα. Μείωση κάλυψης οικοπέδου από 70% σε 40%, επιβολή πρασιιάς επί οικοπέδων που είχαν κτισθή και αχρίστευση ενός μεγάλου αριθμού οικοπέδων.

Άπ' όλη αυτή την υπόθεση χαμένοι βγήκαν οι κάτοικοι του χωριού. Τα οικοπέδα σήμερα είναι συνοικιστήριες των παιδιών των αρχικών κληρούχων. Και σήμερα μετά απ' όλα αυτά μένουν άστεγοι πολλοί δημῶτες. Άξίζει να σημειωθεί ότι τότε έγινε ένσταση από 150 οικογενειάρχες, η οποία δεν πάρηκε ούτε καν υπ' όψιν. Σήμερα γίνεται προσπάθεια από το νεοελεγμένο Κ. Σ. να ανασωρευθεί η νομαρχιακή απόφαση και να δικαιωθούν οι αδικηθέντες.

Και άς πᾶμε τώρα σ' ένα άλλο πρόβλημα, που έχει σχέση με το πολεοδομικό πρόβλημα της Καλλικράτειας. Πολύ έπει κά μπορεί να χαρακτηριστεί καθεστώς παραγκοκρατίας, το φαινόμενο που συναντά κανείς μόλις βγει έξω από το χωριό. Συγκεκριμένα μετά το 1967 έχουμε μιάσειρά από διατάγματα, σύμφωνα με τα οποία επιτράπηκε η αγορά αγροτεμαχίων και η εγκατάσταση λωμένων σπιτιών. Σε μικρό χρονικό διάστημα ένας μεγάλος αριθμός τέτοιων αγροτεμαχίων αγοράσθηκε από τις λωικές κύρια μάζες. Και σε μικρό επίσης χρονικό διάστημα σε πάρα πολλά από αυτά τα οικοπέδα τοποθετήθηκε από μιά παράγκα. Ότι μπορεί να φαντασθεί κανείς υλικά χρησιμοποιήθηκαν. Καλάμια, τενεκέδες, κόντρα πλακέ,

ψάθες κ.λ.π. Φυσικά όλα αυτά έγιναν χωρίς κανένα πρόγραμμα, και οδήγησαν σ' αυτό το καθεστώς της παραγκοκρατίας.

Μετά από λίγο όμως ανακλήθηκαν αυτά τα διατάγματα και ένας μεγάλος αριθμός από αγροστές δεν μπορεί ακόμη να εκπληρώσει αυτή τη βασική του ανάγκη, να παραθερίσει αυτός και τα παιδιά του.

Στον Καραμπέρη όμως, αδελ

φύ του πραξικοπηματία και τότε νομάρχη Πιερίας, επιτράπηκε να χτίσει διάφορη βίλα τελείως παράνομα, εκτός σχεδίου πόλεως. Θα μπορούσε η πολιτεία καθορίζοντας ένα λογικό έμβαδόν οικοπέδου και όρισμένους τύπους σπιτιών να επιτρέψει σ' αυτούς που αγόρασαν τα οικοπέδα να χαρουν την θάλασσα.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ — ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 4) δημιουργούνται πρωύτερα και πελαγοδρομικές καταστάσεις στο σατισμένο μυαλό του υποψήφιου, στοιχεία κάθε άλλο παρά θετικά στην προετοιμασία του.

Και τα φροντιστήρια, σαν επιχειρήσεις που είναι, εφαρμόζουν κατά γράμμα όλες τις κερδοσκοπικές εμπνεύσεις που μηχανεύεται η καταναλωτική κοινωνία. Από τις πολυδάπανες διαφημίσεις που ανεβάζουν τα διδακτρα σε απαράδεκτα ύψη, μέχρι την ποικίλη παραγωγή πανάκριβων διδακτικών (!) βιβλίων, που ο τρόπος διδασκαλίας, στο κάθε φροντιστήριο κάνει αναγκαία την αγορά τους απ' τους μαθητές. Γίνεται δηλαδή μιά καθαρή εκμετάλλευση της επιθυμίας παιδιών και γονιών να μπούν στο Πανεπιστήμιο.

Έδώ θα πρέπει να δοῦμε και την ματαιοπονία της μεγάλης μάζας των υποψηφίων, αφού απ' τις 60.000 θα «πετύχουν» μόνο οι 11.000. Παρ' όλα αυτά όμως κοντά στην δυσάρεστη κατάσταση απ' την επίγνωση του μικρού ποσοστού επιτυχίας, υπάρχει η ελπίδα που διατηρείται άσβεστη απ' την έντονη δίψα για μόρφωση, απ' τη θέληση για μιά θέση στο Πανεπιστήμιο.

Ο μεγάλος αριθμός των υποψηφίων που μένουν έξω απ' τη «μεγάλη πόρτα» δημιουργεί το εύλογο ερώτημα: «και αυτά τα παιδιά τί θα γίνουν;» Είναι το άμείλιχτο ερώτημα που πονοκεφαλιάζει το επίσημο κράτος και προβληματίζει τους ενδιαφερό-

μενους σχετικά με τον ρόλο των εισαγωγικών εξετάσεων και γενικά με το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Αυτοί που αποτυχαίνουν αντιμετωπίζουν πέρα απ' το οικονομικό πρόβλημα που δημιουργεί η υποχρέωση επανάληψης της φροντιστηριακής προετοιμασίας, μιά δύσκολη ψυχολογική κατάσταση με κυρίαρχο τον κλονισμό της εμπιστοσύνης στις δυνατότητές τους μα και τον ψυχολογικό αντίκτυπο της συνειδητοποίησης των προβλημάτων που γεννιούνται απ' αυτή την αποτυχία, γι' αυτούς και τις οικογένειές τους.

Μέσα σ' αυτά πρέπει να δοῦμε και την υποχρέωση για στράτευση που αφορά στ' αγόρια και που είναι η αιτία για πρόσθετες οικονομικές και ψυχολογικές επιβαρύνσεις.

Βλέπουμε έτσι κάθε Φθινόπωρο να γεμίζουν οι διάφορες ιδιωτικές σχολές γραμματέων και λογιστών, και πολλές άλλες που δίνουν «αναβολήν στρατεύσεως» από αποτυχόντες υποψηφίους που θέλουν να προσπαθήσουν πάλι για μιά θέση στο Πανεπιστήμιο, πριν υποστούν την σκληρή δοκιμασία της στράτευσης, με την γνωστή σίγουρα ανασταλτική δράση της στην εξέλιξη του υποψήφιου που αποτύχε.

Που είναι όμως η ρίζα του κακού; Από που πηγάζουν τα τόσα προβλήματα που δημιουργούνται σ' όποιον θέλει να σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο; Σίγουρα στο μεγάλο φάσμα της παραπαιδείας.

Μ. Σαμαράς

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

νευθνουπέιθνοι κύριε βουλευτή; Μήπως είναι πρώην συνάδελφοι σάς που προέρχονται απ' το ίδιο κόμμα και απ' την ίδια τάξη με σάς; Μήπως είναι αυτοί που οφελείθηκαν πιο πολύ απ' όλους που δεν έγινε και δεν γίνεται νοσοκομείο στη Χαλκιδική, μια και οι πολυόρφες (7 όρφων) κλινικές τους είναι γεμάτες με ασθενείς, κατά το πλείστον Χαλκιδικιώτες;

Αναφέρθηκε και γενικά ο κ. Τσιουπλάκης στο θέμα Υγεία λέγοντας «Κύριοι, η υγεία σήμερα, όπως και η παιδεία δίδεται δωρεάν και θα δίδεται δωρεάν». Τι ειρωνεία αλήθεια!

Ποιόν χοροΐδείται κύριε βουλευτή. Πού την είδατε την Δωρεάν Υγεία; Μήπως έννευεται τη τραγική αυτή κατάσταση που συναντά όταν αρρωστήσει κάποιος απ' την έπαρχία. Όταν ξεκινά για την πόλη, όχι μόνος, αλλά μαζί με δύο-τρία άτομα που θα φύγουν μαζί του αφήνοντας τις δουλειές τους. Όταν πέρνουν μαζί τους ότι οικονομίες έχουν γιατί γνωρίζουν ότι η υγεία στη χώρα μας είναι ακριβή. Όταν, εύπιστοι γιατί είναι άθωοι, θα γίνουν εύκολα λεία στο εκμεταλεντικό σύστημα της υγείας. Πρώτα θα επισκεφθούν τον «κύριο καθηγητή» που θα τους πάρει μια άρχαι άμεγάλη αμοιβή και θα του εβοηθήση να μπούν στο νοσοκομείο ή στην κλινική που να είναι αυτός διευθυντής για να τους γδάρει πιο πολύ.

Αυτή είναι λοιπόν η «Δωρεάν Υγεία» που προσφέρει το κράτος. Όσο για τους οργανισμούς ΟΓΑ - ΙΚΑ και ..σία, είναι γνωστά το τι τραβά ο κόσμος, απ' όλους τους ασφαλισμένους

«Ας δοΐμε όμως τι υπάρχει στον Πολύγυρο και τι πάει να γίνει.

Υπάρχει από παλιά ένας υγειονομικός σταθμός, που στεγάζεται σ' ένα τρισάθλιο σπίτι. Σ' αυτόν ασχολούνται ένας αγροτικός γιατρός, μια μαμή και μια νοσοκόμα. Τίποτε περισσότερο δηλαδή από ένα Αγροτικό Ίατρείο (έκτός από τον τίτλο)

Όλη αυτή λοιπόν η φασαρία γίνεται πολύ φοβόμαστε, για να γίνει μια βελτίωση και μια προσθήκη στον υπάρχοντα σταθμό που θα ονομασθή «Νοσοκομείον Πολύγυρου».

Αυτό τουλάχιστον φαίνεται απ' την απάντηση του Υπουργείου Κοινων. Υπηρεσιών, ύστερα από επερώτηση στη Βουλή.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΩΣ

ΠΡΟΣ : Την Βουλήν των Ελλήνων, Δ)σιν Κοινοβουλευτικού Έλεγχου Τμήμα Ερωτήσεων.

ΘΕΜΑ : Περί ανεγέρσεως Νοσοκομείου εις Χαλκιδικήν.

ΣΧΕΤ. : Ερωτήσεις υπ' αριθ. 696)24.10.75 του βουλευτού κ. Κων. Τσιουπλάκη.

Επί της ανωτέρω σχετικής ερωτήσεως, έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν τα κάτωθι :

1. Ως γνωστόν εκδηλοΐται άπροθυμία των Ιατρών, ίδια ώρισμένων ειδικότητων, να διορισθούν εις κενάς θέσεις Νοσηλευτικών Ίδρυμάτων, λειτουργούντων εις πόλεις κάτω των 5.000 κατοίκων και τοΐτο διότι σὺν τοῖς ἄλλοις, εις τὰς πόλεις ταύτας λόγω του μικροῦ ἀριθμοῦ κατοίκων των, δὲν δύνανται να ἀναδειχθούν επαγγελματικῶς και να ἀποκομίσουν οικονομικά ὀφέλει οἷα θα ἀπεκόμίζον εις πόλεις με μεγαλύτερον πλῆθοςμὸν.

2. Συνεπεία τῶν ανωτέρω ὡς και του γεγονότος διτι ὁ Νομὸς Χαλκιδικῆς γειτνιάζει με τὸ τοιοῦτον Θεσσαλονίκης εις ὃν λειτουργοῦν μεγάλα Νοσηλευτικά Μονάδες Κρατικά και Ίδιωτικά, εις ἃς νοσηλεύονται οἱ κάτοικοι του ὡς εἴρηται νομοῦ, ἢ πληρότης του εις Πολύγυρον λειτουργούντος Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου, εἶναι μικρὰ, μὴ δικαιολογοῦσα αὔξησιν τῶν κλινικῶν αὐτοῦ.

Παρά ταῦτα, τὸ Ὑπουργεῖον λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν κατ' ἔστος αὔξανόμενὴν τουριστικὴν κίνησιν του ἔν λόγω νομοῦ θέλει μεριμνήσει διὰ τὴν αὔξησιν τῶν κλινικῶν του ὡς εἴρηται Νοσοκομείου.

Ὁ Ὑπουργὸς

Κ. Μ. Χρυσανθόπουλος

Τὸ «του ὡς εἴρηται Νοσοκομείου» δέλχνει καθαρὰ τις προθέσεις του Κράτους για τὴν υγεία τῶν Χαλκιδικιωτῶν. Κάτι τέτοιο ὁμως θάταν δι χειρότερο μπορούσε να γίνει για τὴ Χαλκιδική, για δυὸ λόγους.

—Γιατί τότε δὲν θὰ μπορεῖ κανεὶς να λέει πὼς δὲν ἐνδιαφέρθηκε τὸ κράτος για τὴν υγεία τῶν Χαλκιδικιωτῶν, και τὸ «εἰρημένο Νοσοκομείο» θὰ μεταθέσει τὸ πρόβλημα για ἄλλα τόσα χρόνια.

—Γιατί μοιραία ἢ κατάσταση θὰ μείνει ἴδια λόγω τῆς δυσπιστίας τῶν κατοίκων τῆς Χαλκιδικῆς για τὸ «Νοσοκομείο μας», που θὰ τους σπρώχνει πάλι πρὸς τὴ Θεσσαλονίκη, και θὰ παρατηρεῖται τὸ παράδοξο φαινόμενο, οἱ λίγες κλινικές που θὰ ἔχει τὸ «νοσοκομείο» θὰ μένουν ἀκάλυπτες ἐνῶ οἱ κλινικές τῶν «ἀνευθνουπευθύνων» θὰ εἶναι πάλι γεμάτες. Δηλαδή «τί εἶχες Γιάννη, τί εἶχα πάντα».

Ἐκεῖνο που πρέπει ὅλοι οἱ Χαλκιδικιώτες να καταλάβομε εἶναι πὼς δὲν χωρὰν πι ἄλλα μπαλάματα πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα

Τὸ Νοσοκομείο του Πολύγυρου θὰ γίνει διαν τὸ ἀπαιτήσει ὅλος ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς δυναμικὰ μέσω τῶν ἐκλεγμένων ἀντιπροσώπων του σ' ὅλες τις βαθμίδες διοικήσεως (Βουλὴ - Τοπικὴ αὐτοδιοίκηση - σωματεία).

Τὸ Νοσοκομείο λοιπὸν πρέπει να γίνει σύντομα. Τὸ ἀπαιτοῦν οἱ χιλιάδες ἐργάτες που δουλεύουν στὰ μεταλλεία, στὶς οἰκοδομὲς κι ἄλλοι. Τὸ ἀπαιτεῖ τὸ μεγάλο ποσὸ μεσογειακῆς ἀναμίας που ἐξαπλώνεται στη Χαλκιδική. Τὸ ἀπαιτεῖ ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς.

ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΚΑΡΡΑ

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

(Συνέχεια από τη σελ. 6)

ὅλη ὑπόθεση και να συντάξει πόρισμα για τὴν ζημία που δημιουργήθηκε σὲ βάρος του Δημοσίου, τῆς Κοινοτήτος και τῶν κατοίκων.

★ Να ἀνακληθούν οἱ ἀπαλλοτριώσεις, γιατί ἂν και πέρασε ἢ προθεσμία που ὑπῆρχε στη σύμβαση, ἢ εταιρία δὲν πραγματοποιήσε οὔτε τὸ 1/20 τῶν ἔργων που προγραμματίσε, τὰ ὅποια ἔργα ἀποτελοῦσαν και τὴν προϋπόθεση για τὴν ἰσχὺ τῆς σύμβασης.

Ἄν και πέρασε χρόνος, ἀπὸ τὸ ὑπόμνημα ἐκεῖνο, ἢ κυβερνηση δὲν εἰδείξε κανένα ἐνδιαφέρον για τις ληστρικές δραστηριότητες τῆς χούντας και τῆς εταιρίας Καρρὰ στὸ Ν. Μαμαραῶ. Εἶναι καιρὸς να κληθεῖ ἀτεπλόγγαλα ἢ δικαιοσύνη και να πιάσει στὶς τσιμπιδές της τοὺς ἐνόχους τῶν ἀμαρτωλῶν συμβάσεων και τῶν ληστρικών παραχωρήσεων. Και μάλιστα ὅσο γίνεται πιο γρήγορα.

X.A.

(Συνέχεια από τη σελ. 5)

στὰ πράγματα του τόπου μου και τις σχέσεις του με τὸν καλογερισμὸ του Ἄθωνα (...). Θὰ πῶ περισσότερα για τὸ δεύτερο μέρος του βιβλίου μου (: Τὸ πρώτο μέρος του βιβλίου ἀφιερώνεται στην Ἄκανθο (Σ. Χ.Α.) στὸ ὅποιο προσπάθησα να διηγηθῶ τὰ πράγματα και τις περιπέτειες τῆς Ἐρισσοῦ - Ἐρισσοῦ ἀφότου τούτη διαδέχτηκε στη θέση της τὴν ἀρχαία Ἄκανθο, ἔως και τοὺς πρώτους χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας.

Σχεδὸν ὅλο αὐτὸ τὸ μέρος εἶναι ἀφιερωμένο στὶς σχέσεις τῆς γενέτειράς μου με τὸν γειτονικό της καλογερισμὸ του Ἄθωνα. Κι' αὐτὸ γιατί ἢ τύχη και ἢ ἐξέλιξή της ἦταν γραφτὸ να δεθῆ στενά, ἀφ' ὅτου παρουσιάστηκε στὸ προσκήνιο, ἢ ὀρθότερα: για αἰῶνες να ἐξαρηθεῖ σχεδὸν ἀποκλειστικά, ἀπὸ τὸν ἀγιορειτικό καλογερισμὸ.

Χρῆστος Ἀποστολίδης

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΣ ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡ. Ν. ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Συναντηθήκαμε με τον πρόεδρο της όμορφης Καλλικράτειας, ύστερα από πρόσκλησή του, για να συζητήσουμε μαζί τα προβλήματα του χωριού και τους νέους στόχους του προέδρου και του Κ. Σ.

Στις αρχές του Ιουνίου, ο πρόεδρος έκανε μια διάλεξη προς τους κατοίκους του χωριού, εν όψει της ερχόμενης τουριστικής περιόδου και κάλεσε τους συγχωριανούς του να βοηθήσουν όλοι για να γίνει η Ν. Καλλικράτεια «τόπιό όμορφο χωριό της Χαλκιδικής». Επίσης έγινε έκκληση για την καθαριότητα του χωριού, της παραλίας, αλλά και «κάθε αυλή και κάθε σοκάκι» να γίνει καθαρό.

Η ενέργεια αυτή του προέδρου επικροτήθηκε απ' όλους, και αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση.

Ρωτήσαμε τον πρόεδρο πάνω στο γνωστό θέμα με τον Μιλωνά και τους ύπονόμους. Και να τι μας απάντησε:

«Υπήρχαν παραφουσκωμένοι φάκελλοι από την Υγειονομική Υπηρεσία, τις αστυνομικές αρχές και το Χρημείο του Κράτους, αλλά κανείς δεν είχε κάνει κάτι για να σταματήσει το κακό. Έτσι φτάσαμε στα γνωστά γεγονότα που ξέρετε (και που γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο). Τότερα απ' το κλείσιμο του ύπονόμου ο Μιλωνάς έκανε δικαστήριο, στο οποίο η Κοινότητα δικαιώθηκε νομικώς και διοικητικώς».

Ρωτήσαμε τον πρόεδρο, για τη θέση της Νομαρχίας πάνω στο πρόβλημα. «Η Νομαρχία και η Υγειονομική Υπηρεσία παλαιά στείλαν έγγραφα στην κοινότητα, λέγοντας ότι κινδυνεύει η θάλασσα, η υγεία κ.λ.π.

Πάνω στο πρόβλημα όμως δεν πήραν την πρωτοβουλία για

να κάνουν κάτι. Μπορούσε λέγει ο πρόεδρος, η Υγειονομική Υπηρεσία, απ' το 1969 να πάρει τα μέτρα που πήρε σήμερα η Κοινότητα».

Ακολουθώς μās είπε τα σχέδια τα δικά του και του Κ. Σ. για τον επόμενο χρόνο:

- 1) Λιμάνι στο χωριό.
- 2) Περιφερειακή τάφρο.
- 3) Νησίδα (κόμβο).
- 4) Άξιοποίηση πάρκου και δρόμοι εντός του χωριού.

Απ' το πρόεδρο της Κοινότητας έγινε πρόταση στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού για τη βράβευση των 6 πρώτων μαθητών. Η βράβευση έγινε στις 27 Ιουνίου και 12 παιδάκια της Ν. Καλλικράτειας πήραν δώρο ένα Ταχ. βιβλιάριο με 1500 δραχ. και πολλά άλλα βιβλία και δώρα.

Ρωτώντας το πρόεδρο, που όφειλεται ή πρόοδος της κοινότητας της Ν. Καλλικράτειας μās απάντησε:

«Στη βοήθεια του Νομαρχία αλλά περισσότερο στη σύμπνοια όλου του Κοινοτικού Συμβουλίου».

Εμείς απ' τη μεριά μας ευχόμαστε αυτή η σύμπνοια να συνεχιστεί και προβάλλουμε την Κοινότητα της Ν. Καλλικράτειας προς μίμηση και για τ' άλλα τα χωριά.

ΜΟΛΥΣΜΕΝΑ ΥΔΑΤΑ

Μια πινακίδα στη παραλία του Στρατονίου γράφει: «Απαγορεύεται η κολύμβηση — Μολυσμένα ύδατα — Οι παραβάτες θα τιμωρούνται αυστηρώς!»

Αραγε ποιός πρέπει να τιμωρηθεί σ' αυτή τη περίπτωση. Η εταιρεία του Μποδοσάκη που τα μολύνει ή αυτοί που παρανόμησαν για λίγο θάλασσα;

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

Την Κυριακή 20.6.76 και ώρα 6 μ.μ. έγινε στην Ίερισσό ή θεμελίωση του νέου κτηρίου του Γυμνασίου.

Όπως είχαμε γράψει και παλαιότερα, είχε δοθεί κονδύλι αρκετά χρήμ. για την ανέγερση νέου κτηρίου, ύστερα απ' τη πολίχρονη ταλαιπωρία (από λυόμενο σε λυόμενο) των μαθητών της περιοχής.

Μετά τον άγιασμό, έγινε δεξίωση του Δήμου, όπου παρέκάθησαν και οι τρεις βουλευτές του νομού μας.

Εκεί έγινε κι η παρεξήγηση! Ο δήμαρχος Ίερισσού κ. Ψυλιάγκας, ανέφερε στη προσφώνησή του ότι το κτήριο έγινε ύστερα από προσπάθειες του βουλευτή κ. Τσουπλάκη (μόνο). Έτσι λοιπόν οι άλλοι

δύο βουλευτές θύμωσαν που δεν ανεφέρθηκε και το δικό τους όνομα και για να δείξουν το θυμό τους, σηκώθηκαν κι έφυγαν απ' τη δεξίωση προσβεβλημένοι!

Είναι γνωστές για μās, οι στενές σχέσεις του κ. Ψυλιάγκα με το βουλευτή κ. Τσουπλάκη, καθώς και ο «ρόλος» που έπαιξε ο κ. Τσουπλάκης κατά τις δημοτικές εκλογές. Όμως δεν περιμέναμε ότι θακανε ο δήμαρχος και προεκλογικό αγώνα στα εγκαίνια ενός γυμνασίου!

Όσο για την προσβολή των δύο άλλων βουλευτών, δεν έχουμε απόλυτη γνώση του γεγονότος και δεν εκφράζουμε γνώμη. Ίσως είναι η αρχή μιας διάσπασης που φημολογείται στους κόλπους της Ν. Δ.

ΥΠΟΘΕΣΗ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ

Ξαναζωπυρώνεται πάλι τις μέρες αυτές το θέμα Βαρδινογιάννη. Ο γνωστός μας «μοντέρνος τοιφλικός» αφού απέσυρε πριν από καιρό την υπόθεση από το Συμβούλιο Επικρατείας, επειδή ήξερε πώς θα την έχανε, σκέφθηκε άλλο πιο πονηρό τρόπο. Έστειλε γράμματα (ατομικές προσκλήσεις) στους κοινοτάχες Αγ. Νικολάου και Νικήτης, καθώς και σε κατοίκους οικοπεδούχους (τα κτήματα των οποίων διεκδικεί) για να μεζευτούν λέει και να συζητήσουν φιλικά τάχα πάνω στο θέμα και να βρουν το συμφέρον όλων. Η δε «τόσο σοβαρή συζήτηση» θα γινόταν την Κυριακή 20.6.76 στη δελεαστική ατμόσφαιρα του Ήλεκτρα Παύλας της Θεσσαλονίκης.

Οι δυο κοινότητες αντέδρασαν άμέσως στις ύπουλες ενέργειες του μεγαλοτοιφλικού. Με απόφασή τους τα δυο κοινοτικά Συμβούλια καταδίκασαν τη νέα τακτική του έφοπλιστή, και καλούν τους κατοίκους να μη πάει κανείς στη στημένη συγκέντρωση. Όχι γιατί δεν έχουν στοιχεία και τη δύναμη να αντικρούσουν τις απαιτήσεις τους, αλλά γιατί όταν έρχεται κάποιος να βιάσει τη πόρτα του σπιτιού σου και να πει αυτό το δωμάτιο είναι δικό μου, ή αυτό το κτήμα μου ανήκει, εσύ πās και κάνεις μαζί του συζητήσεις; πās σε δικαστήρια; Όχι φυσικά. «Για μās το θέμα Βαρδινογιάννης, λένε οι κάτοικοι, έχει λήξει. Τα κτήματα είναι δικά μας και δεν έχει δικαίωμα κανένας, ούτε αν είναι μοναστήρι ούτε έφοπλιστής, ούτε οτιδήποτε άλλο, να έχει όρεκτικές βλέψεις πάνω τους».

Την Κυριακή 20.6.76 κανείς δεν πάτησε στη δελεαστική και πονηρή μάζωξη του Βαρδινογιάννη. Έτσι οι κάτοικοι της Σαθωνίας για μια ακόμη φορά δείχνανε τη περιφρόνησή τους, και την απόφαση να αγωνιστούν για το δικό τους.